Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet,
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 174. Braşov, Sâmbătă, 5 (17) August. 1895.

România şi tripla alianţă.

Reproducem un remarcabil articul, ce-l primesce din Bucurescĭ „Neue Freie Presse" şi care, judecând după cuprinsul sĕu, pare a fi inspirat din cercurĭ competente politice. Articulul este următorul:

„Inainte cu 12 anĭ, când s'a serbat în Iaşĭ desvĕlîrea statuei lui Stefan cel mare, a luat cuvêntul la banchetul festiv, între alţii, şi distinsul deputat Petre Grădişteanu. El a ridicat, în presenţa regelui, acel toast sensaţional pentru cele trei mărgăritare, ce lipsesc din coróna României (Transilvania, Banatul şi Bucovina), care toast prin efectele sale directe şi indirecte avea sĕ capete o importanţă istorică pentru viitórea desvoltare a politicei esteriore a României, — o importanţă, pe care vorbitorul de loc n'a intenţionat'o. Căcĭ décă până aci predilecţiunea manifestată la diferite ocasiunĭ pentru frase de mare naţionalism a fost privită numai ca o vênare de popularitate, atuncĭ încercarea făcută de P. Grădişteanu, de a pune la probă efectul acestor frase şi în presenţa capului statuluĭ, a trebuit sĕ dea prilegiu la serióse cugetărĭ. Guvernul Brătianu-Sturdza, — fiind făcut atent din partea Germaniei în mod amicabil confidenţial, că décă se vor mai suferi asemenĭ jucărĭĭ, se va deştepta neîncrederea Austro Ungariei, şi că aceste sunt în genere de natură a influinţa în mod nefavorabil pentru România judecata marelor puterĭ, carĭ sunt îngrijate pentru susţinerea păcei europene, — n'a esitat nicĭ un moment de-a ţine sémă de acest semn bine-voitor, ce i-s'a dat."

„Agitaţiunei iredentiste, făcute cu deosebire de Românii ardelenĭ i-s'a pus stavilă prin întrebuinţarea celor mai stricte mĕsurĭ administrative, admise de constituţiune, şi totodată prin călĕtoria lui Ión Brătianu la Gastein s'a pus temeliă acelei înţelegerĭ asupra comuniunei de interese a României cu tripla alianţă, care a adus România, cu consimţĕmêntul regelui sĕu, în mod durabil pe partea puterilor de pace europene centrale. Cuprinsul convorbirilor, ce le-a avut în an. 1883 Ión Brătianu în Gastein cu cancelarul german, de-o parte, ér de-altă parte cu ministrul conducĕtor al Austro-Ungariei, nu este cunoscut. Resultatul lor însĕ, în ce privesce România, s'a esprimat în cuvintele memorabile, ce le-a adresat ministrul-preşedinte Brătianu cetăţenilcr din Bucurescĭ, carĭ veniseră sĕ-l salute la gara de nord: „Domnilor! vĕ aduc pacea!"

„Cu tóte că întâlnirea dela Gastein n'a adus nicĭ o schimbare în raporturile amicabile ale României cu Rusia, totuşĭ acéstă întâlnire, precum şi lucrările pentru fortificaţiunea ţĕrei, ce s'au început îndată după aceea, au atins fórte neplăcut cercurile guvernului rusesc. Deşi raporturile oficiale între Rusia şi România se aflau în vechile văgaşe, totuşĭ ambasadorul rusesc, d-l Hitrovo, se silia şi mai mult de-a trage în cercul intereselor sale pe conducĕtorii oposiţiei în contra guvernului Brătianu. Dér, cu tóte că aceştia din urmă combăteau ridicarea fortificaţiilor din consideraţiunĭ financiare şi susţineau, că sunt o provocaţiune a Rusiei, şi cu tóte că apropiărei României la politica triplei alianţe, care încă nu se pronunţase formal, îĭ puneau faţă în faţă postulatul unei politice a mânei libere, totuşĭ Hitrovo s'a înşelat în speranţa sa, că după guvernul Brătianu-Sturdza va urma un ministeriu mai accesibil intenţiunilor Rusiei. După retragerea cabinetului Brătianu la finea lui Martie 1888... a fost chiămat la cârmă ministeriul junimist Rosetti-Carp. Junimiştii însĕ, cu mult înainte de 1883, luaseră în programul lor alăturarea României la puterile centrale, şi mai ales noul ministru de esterne P. Carp era privit ca un bărbat de stat, care avea destulă energiă şi perseveranţă spre a valida acest punct al programului junimist în tóte consecenţele luĭ. Carp a şi fost acela, care în 1888 s'a pronunţat prima-óră în cameră clar şi fără încungiur".

„România, — dise el — e condamnată prin situaţia ei geografică de-a fi la un eventual carambol al Orientului cu Apusul civilisat teatrul decisiunilor rĕsboinice. In casul acesta nu póte fi vorbă de-o neutralitate, care sĕ deştepte în ambele părţĭ neîncredere, ci este din contră o datoriă de propriă conservare a statului, ca România încă de pe acuma sĕ se dea pe partea acelor state ale apusului, carĭ se silesc a susţinĕ pacea Europei, şi carĭ prin acésta, precum şi prin raporturile lor culturale cu România ar oferi cele mai bune garanţii pentru desvoltarea viitóre priinciósă a ţĕrii. Orĭ cât de lămurită a fost acéstă declarare, ea totuşĭ n'a întimpinat în parlament o oposiţiune remarcabilă, de órece se mai accentua într'ênsa, că dorinţa guvernului este a susţinĕ bune raporturĭ cu tóte statele".

„In Aprilie 1889, ministeriul Rosetti a fost înlocuit cu cabinetul conservator Catargiu, în care a luat ministeriul de esterne Al. Lahovary....

„Deóre-ce şi acest guvern s'a declarat pentru susţinerea politicei esterne de păn'acum, au credut aderenţii politicei de mână liberă, carĭ au fost reduşĭ la o mică cétă, precum şi contrarii ministeriului în genere, că-i vor crea dificultăţĭ, décă vor atrage atenţiunea asupra contradicerei între purtarea lui Al. Lahovary ca conducĕtor al oposiţiei şi între politica sa esterióră ca ministru. Lahovary rĕspunse, că cestiunile politice esteriore apar în altă lumină ministrului care cunósce tóte detailurile decât omului din oposiţiune, care e avisat la simple presupunerĭ, şi că pentru casul, când mai înainte ar fi făcut în adevĕr asertiunĭ contra triplei alianţe, el acum trebue sĕ le desmintă în tótă forma".

„Acuma dér s'au fost pronunţat pentru alăturarea la tripla alianţă unii după alţii bărbaţii responsabilĭ dela cârmă naţional-liberalĭ, junimiştĭ şi conservatorĭ va sĕ dică tóte grupurile de partid, capabile de guvernament. Respectivele majorităţĭ parlamentare au consimţit, aşa că în privinţa acésta se putea constata o deplină înţelegere a celor trei factorĭ ai puterei legiuitóre (coróna, guvernul şi parlamentul.)

„Dér raporturile României cu tripla alianţă se basau numai pe tractărĭ ale guvernului, carĭ, ce-i drept, erau sancţionate prin autoritatea corónei, dér cărora totuşĭ le lipsia o basă de tractat independentă de tóte schimbările personale şi de guvern. Când aşa-déră, după mai multe încercărĭ neîsuşite, de-a forma un cabinet curat conservator, pe la finea anului, 1891, s'au iniţiat tractărĭ cu conducĕtorul junimist P. Carp pentru intrarea sa în al doilea cabinet Catargiu, Carp a pretins, ca prima condiţiune pentru participarea sa activă la guvern, recunóscerea principiară a necesităţii unei regulărĭ prin tractat a raporturilor României cu tripla alianţă.

Décă, cu tótă primirea acestei condiţiunĭ din partea d-lui Catargiu, au trecut mai mult de trei anĭ, înainte de-a se fi procedat la încheierea unui tractat internaţional între România şi tripla alianţă, causa acestei întârdierĭ póte fi numai, că lucrările pentru fortificaţiunea ţĕrei, începute curênd după prima apropiare a României la tripla alianţă, în 1883, numai dilele trecute s'au putut termina. Cel puţin multe sunt ce vorbesce pentru aceea, că apĕrarea propriă a României în contra pericului unei neaşteptate nĕvălirĭ inimice în ţĕră a fost una din condiţiunile, sub carĭ tripla alianţă a garantat regatului român inviolabili-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Lirismul în balada poporală română.

(Fine)

Direct se mai esprimă elementul liric în baladele nóstre poporale şi prin unele *gingaşe diminutive*, pe carĭ le formézá poetul poporal din numele persónelor din baladă, cu carĭ simpatiséză mai mult.

Acésta o putem vedé d. e. în balada „Codrénul" (Colecţ. Alexandri). Poetul poporal, ajungênd la povestirea rănirei iubitului Codrén, esclamă: „Pe *Codrenaş* mi-l rănia!", dovedind *plastic* prin diminutivul *Codrenaş* marea iubire, ce o simte faţă de eroul Codrénu, din baladă.

Tot ast-fel în balada, „Vêlcan" Colecţ. Teodorescu poetul poporal, istorisind, că pe când Turcii căutau sĕ prindă pe cumplitul lor duşman pe Românul Vêlcan, acesta tocmai dormia dus, nesciind de grózuicul pericol, ce-l ameninţa, dice:

„Vêlcănaş nicĭ nu visa,
Vêlcănaş adênc dormia"

dovedind prin acésta, că faţă cu întêmplarea din baladă, nu este obiectiv, ci fórte subiectiv, simpatisând cu Vêlcan. Esemple de felul acesta se află o mulţime în baladele nóstre poporale?

Se mai manifestézá elementul liric *direct* în balada poporală română şi prin aceea, că poetul poporal, în viua sa subiectivitate, adreséză vre-unei persóne, cu care simpatiséză, séu pe care o urĕsce, câte-o apostrofare, care isbucnesce chiar din internul sĕu sufletesc, agitat de cele ce se petrec, şi care absolut de loc nu stă în legătură cu acţiunea din baladă.

Aşa d. e. în balada „Iordachi a Lupului" (Clecţ. Alexandri) poetul poporal, amintind de Grecul, trimis anume de domniă, ca sĕ prindă pe Iordachi, plin de ură îl apostrofézá în următorul mod surprindĕtor de subiectiv:

„Ét'un Grec, unul Zoilă,
Om de vrajbă şi de silă,
Un trimis dela Domniă,
Negre dilele sĕ 'i fiă!"

Din contră, *acelaşĭ* poet se adreséză către eroul Iordachi cu următórele cuvinte duióse şi simpatice:

„*Iordachele* te fereşte,
Cursă rea ţi-se găteşte!
Cei ce vin călărĭ la tine,
Nu vin ca sĕ se închine,
Ci vin, cu poruncĭ domnescĭ
Şi cu gândurĭ duşmănescĭ!"

Tot ast-fel în balada „Codrénul" poetul poporal, vorbind despre arnăutul, care rănì în sfîrşit pe voinicul Codrén, dice înfuriat:

„Ér Leonti Arnăutul,
Inghiţi-l'ar pămêntul,
Incercă o şuşanea,
Pe Codrenaş mi-l rănia".

Ér mai încolo, vorbind de mult urgisita poteră, care prinsese pe Codrén, esclamă:

„Şi potera *mi-l* prindea,
Lega-s'ar mórtea de ea!"

Prin *atribute*, pe carĭ poetul poporal le alătură ca „*epitete ornante*" acelei persóne din baladă, pe care mai mult o iubesce séu urĕsce, încă se esprimă *direct* elementul liric în baladele nóstre poporale.

Acésta o putem vedé fórte limpede d. e. tot în balada „Codrén", despre care poetul poporal, descriindu-şĭ eroica lupta cu potera, esclamă dureros:

„Dér Codrénul tot slăbia,
Pe genunchĭ *bietul* cădea!"

De-asemenea şi în balada „Marcu şi Turcu" (Colecţ. M. Pompiliu) între altele se dice:

Şi bea *Marcu sĕracu*
Şi cu *Turcu păgânu*",

arătându-se prin acésta, că poetul poporal cu Marcu simpatiséză fórte mult, compătimindu-l, ér pe Turc îl urĕsce grozav, batjocorindu-l.

Tot direct se arată elementul liric în balada poporală română şi prin aceea, că poetul poporal adauge pe lângă persóna, cu care simpatiséză, câte-un *pronume posesiv*, dovedindu-şĭ şi în acest mod subiectivitatea sa. In balada „Mihu Copilul" (Colecţ. Aldxandri) se dice d. e. despre Mihu:

„Merge tot mereu
Voinicelul *meu*,
Din frundе pocnind" etc.

In sfîrşit elementul liric se mai manifestézá în balada poporală română şi prin *unele esclamărĭ*, pe carĭ însu-şĭ poetul poporal le rostesce şi carĭ nu stau în nicĭ o legătură cu acţiunea din baladă, ci din contră, într'un mod surprindĕtor de lămurit,

tatea teritoriului sĕu şi a intereselor sale de stat“.

Terminând, „Neue Fr. Presse“ presentă lucrul ca sigur, că acum România a încheiat un tractat cu tripla alianţă şi vré sĕ înfăţişeze acésta ca ceva de sine înţeles, ca o urmare a politicei inaugurate la 1883, la care au conlucrat tóte trei partidele, ce au fost şi sunt la cârmă. Işĭ mai esprimă speranţa, că opiniunea publică a României n'are, decĭ, nicĭ o causă de-a fi cu neîncredere faţă cu acest tractat, al cărui cuprins de-ocamdată rĕmâne secret. Scirea despre el nicĭ n'ar fi făcut atâta sensaţiă în România, ca în streinătate.

Suntem curioşĭ sĕ vedem, décă opiniunea publică din România într'adevĕr se va împăca aşa de uşor cu un tractat, ca cel despre care e vorba, când ar esista în adevĕr?

Vocĭ despre congresul naţionalităţilor.

Diarul german „*Presse*“ publică din incidentul congresului naţionalităţilor un articol, în care se află cel puţin unele părţĭ, carĭ se deosibesc de atacurile brutale ale pressei budapestane corupte şi a soţei sale din Viena. Cu tóte că şi „*Presse*“ susţine încă multe prejudiţĭ vechĭ, totuşĭ nu întră în concertul sĕlbaticelor „*Neue Fr. Presse*“ şi „*Pest. Lloyd*“.

„Presse“ dice, că cea mai mare parte din programul de acţiune comun conţine pretensiunĭ nerealisabile. „Dér totuşĭ trebue sĕ mărturisim cu óre care mulţămire“ continuă numitul diar, „că congresul naţionalităţilor şi-a esprimat în mod sincer lealitatea s'a faţă cu Majestatea Sa, şi că cel d'întâiu punct al programului vorbesce despre „*păstrarea întregităţii ţĕrilor de sub corona sfântului Ştefan*.“ Acésta este o basă leală şi sănĕtósă pentru acţiunea viitore, şi acum le va veni mai greu *Maghiarilor şoviniştĭ*, de-a timbra pe fiă-care Slovac cu numirea de „panslavist“, pe fiă-care Român cu numirea de „dacoromân“, décă acesta cu o ocasiune séu alta va da curs mai liber simţĕmêntului sĕu naţional.“

„*Presse*“ caracterizéză arondarea comitatelor după limite de limbă, ca pe o fantasteriă archaistică, şi apoi încheiă astfel: „*Cestiunea naţionalităţilor decĭ în realitate esistă în Ungaria şi nu póte fi năduşită cu atât mai puţin resolvată.* Soviniştii pot dice orĭ-ce, cifrele şi datele însĕ vorbesc mult mai lămurit, decât ca politicianĭ esperţĭ sĕ-şĭ închidă ochii înaintea lor.“

*

Diarul morav „*Moravská Orliţe*“ scrie un articol fórte favorabil despre Congres, în care dice între altele: „Precum naţiunea maghiară a purtat o luptă justificată în contra germanismului, cu tot atâta îndreptăţire se aştepta dela dênsa, că se va călăuzi de principiile esprimate de poetul nostru *Kollar*: „Numai acela este vrednic de libertate, care scie sĕ respecteze libertatea altuia“. Se aştepta dela Maghiarĭ, că nu vor călca în picióre dreptul egal al fraţilor lor, al celor-lalte popóre. Insĕ opinia publică maghiară a lucrat aşa, încât în loc de dragoste frăţéscă şi de egală îndreptăţire, ea a făcut în Ungaria pentru naţionalităţile nemaghiare numai jugurĭ caudine de sclăvie şi umilire; ér acţiunea de apĕrare a naţiunilor nemaghiare este îndreptată numai contra acestei procedărĭ, şi nicĭ decum în contra drepturilor juste ale naţiunei maghiare“.

„*Vaterland*“ (diar clerical din Viena) scrie între altele: „Congresul naţionalităţilor a trecut, nu însĕ şi acţiunea, care se va lega de el. E decĭ lucru ridicol a vorbi de pe acum de „fiasco“, precum o face acésta cu mare zel pressa ovreéscă din Budapesta... Naţionalităţile cer un ministru al lor. Acésta nicĭ decum nu-i de rîs. Nu are Galiţia ministrul sĕu cu tótă unitatea imperiului? Insĕ acestea sunt *visurĭ*. Ungaria ar fi consolidată, décă s'ar observa strict şi onest legea de naţionalitate (??). Décă s'ar face acésta, atuncĭ întreg programul ar fi mai fără prospecte, ca astădĭ, când ai cel puţin prospectul sĕ aducĭ la reson pe şoviniştii, carĭ întortochiază legile după plac. In acésta zace însĕmnătatea şi eventualul folos al adunării, care ea însaşĭ este un succes“...

„*Pesti Napló*“ (fóie eminamente jidovéscă) scrie următórele: „Gratulăm lui Ferdinand Zichy pentru acest surprindĕtor succes... Sunt aşadéră la un loc aceia, carĭ urĕsc liberalismul maghiar, cu aceia, carĭ urĕsc finţa statului maghiar. Vasilie Mangra cade pe sînul lui Ferdinand Zichy, Emil Gavrila apasă o sărutare frăţéscă pe obrajii lui Filip Steiner (episcop catolic); ér Ugron Gábor póte sĕ se aştepte, că Paul Mudron îi va cădé în braţe c'un suris dulce. Da, revoluţia naţionalităţilor de adĭ a declarat, că intră în hucégul partidei poporale. Intră, şi ar fi nebună, décă n'ar intra“...

„*Nemzet*“ scrie de asemenea un articol de talia celui din „Pesti Napló“, în care dice între altele: „Nu putem totuşĭ trece la ordinea dilei, fără de a nu arăta asupra deosebitei înrudirĭ spirituale, ce se află între „programul comun de acţiune“ şi între reacţiunea clericală a partidei poporale acum în nascere... Cu reacţiunea acésta ascunsă sub atâtea măscĭ ne-am luptat noi şi până acum, şi ne vom lupta şi de aicĭ înainte“...

CRONICA POLITICĂ.

— 4 (16) August.

Diarul german „*Vossische Zeitung*“ primesce dela un corespondent bucurescean împărtăşirĭ interesante asupra **întrevederei dela Ischl şi asupra raportului Rusiei faţă cu tripla alianţă.** „Insĕmnătatea convenţiunilor încheiate între România şi tripla alianţă“ dice corespondentul „este a-se căuta în faptul, că relaţiunile de până acum între regat şi tripla alianţă, au primit o chezăşiă convenţională pentru esistenţa lor viitóre, neatêrnătóre de schimbul guvernelor, séu al domnitorilor. Nu este vorba despre o întrare formală a României în tripla alianţă, ci numai de-o statorire convenţională a condiţiunilor, sub carĭ România póte conta la apĕrarea şi sprijinul triplei alianţe, în casul unui atac duşmănos asupra teritorului sĕu, séu asupra intereselor sale de stat“.

*

Fóia oficială publică mai multe numirĭ de canonicĭ în diecesa croată. Inainte cu cât-va timp şi acum din nou accentuéză diarul german „*Kölnische Zeitung*“, că din causa acestor numirĭ s'a nascut **divergințe serióse între Banul Croaţiei şi guvernul ungar.** Foile guvernamentale, în frunte cu „*Pest. Lld.*“, caută sĕ refrângă în tot chipul aceste aserţiunĭ ale lui „*Köln. Zeit.*“, însĕ nu le prea succede, şi astfel se póte prevedé, că între *Khuen Hédervár*y şi între *Banffy*, esistând un conflict ascuns, în curênd el póte sĕ iasă în mod cu mult mai acut la lumină.

La cestiunea alianţei ruso-francese.

Numai de curênd publică diarul frances „Figaro“ un articul, care fù reprodus aprópe de întréga pressă europénă, şi care conţinea, cum se credea, date fórte de mare însemnătate relativ la alianţa ruso-francesă. Acum diarul german „Münchener Allgemeine Zeitung“ primesce dela corespondentul sĕu din Paris o scrisóre, în care acesta face multe correcturĭ în comunicatul lui „Figaro“. In acea scrisóre se dic între altele următórele:

O „alianţă“ scrisă şi subsemnată de o parte de Ţarul, ér de altă parte de preşedintele republicei francese, care alianţă sĕ lege acţiunea „politică“ a Franciei şi Rusiei în óre-care privinţă séu în óre-care direcţiune: *o astfel de alianţă nu esistă.* Esistă însĕ *convenţiunĭ militare pentru eventualităţĭ*, adecă în casul unui mare rĕsboiu europén, séu décă Germania ar păşi deodată contra Rusiei şi Franciei; astfel de convenţiunĭ esistă de anĭ de dile şi pe cale diplomatică se statoresc chiar şi planurĭ comune de resboiu.

Sunt apoi douĕ lucrurĭ în carĭ Francesii se încred fórte mult, şi adecă: unul, că Rusia va privi întotdéuna în atacarea Franciei din partea Germaniei o violare a intereselor rusescĭ; ér al doilea, politicianii francesĭ vĕd în persóna împĕrătesei-vĕduve rusescĭ o patrónă atotputernică, care într'un moment decisiv ar fi gata sĕ le ajute Francesilor, ca aceştia sĕ deslege cestiunea alsaţo-lotaringică, în legătură cu cestiunea nordschleswigă respective danesă, în înţeles favorabil pentru Francia.

Convenţiunea militară pentru eventualitate, încheiată în 1891 şi care şi astădĭ sigur esistă, la timpul sĕu nu s'a subsemnat de către *Obrutscheff* şi *Miribel*, ci de către *Obrutscheff* şi *Boisdeffre* de o parte, ér de altă parte de *Wannowski* şi *Freycinet*, miniştri de resbel de pe atuncĭ. Asupra convenţiunilor diplomatice séu politice dintre Rusia şi Francia însĕ n'a avut convenţiunea militară dela 1891 nicĭ o influinţă.

Ruşĭ şi Bulgarĭ.

Despre raporturile mai nouĕ dintre Ruşĭ şi Bulgarĭ, dau o viuă icónă telegramele ce le reproducem aicĭ:

Sofia, 14 August.

„*Agenţia Balcanică*“ spune, că Mitrolitul Tirnoviei, Clement, a cerut audienţă pentru sine şi pentru membrii deputaţiunei, în scris, imediat după intrarea principelui în Bulgaria.

Mitropolitul fù primit ierĭ şi a stat singur în audienţă o jumĕtate de óră, după care a introdus şi pe ceilalţĭ membrii ai deputaţiunei la principe. Ferdinand a esprimat deputaţiunei mulţămită atât în numele sĕu cât şi în numele poporului pentrucă deputaţiunea şĭ-a *îndeplinit misiunea cu atâta prudenţă şi tactică în Rusia.* Respundênd, Mitropolitul a dis, că: *ei şĭ-au făcut datorinţa de Bulgarĭ iubitorĭ de patriă şi de supuşĭ credincioşĭ* şi *că acest lucru este de a se mulţămi iniţiativei principelui.* Décă acéstă deputaţiune va fi urmată de succes, acest succes este a-se atribui, încrederei ce principele, guvernul şi poporul a pus într'ênsa şi *érăşĭ bună voinţei Ţarului Nicolau al II, precum şi iubirei naţiunei rusescĭ.*

Sofia, 14 August.

Raportorul lui „Fremdenblatt“ spune clar condiţiunile aduse din Rusia de Clemente pentru principele şi totodată şi despre sfaturile, ce i-a dat în decursul audienţei.

Clemente s'a reîntors din Rusia cu convingerea, *că recunóscerea din partea Rusiei este posibilă.* Condiţiunile pe lângă carĭ ar fi Rusia gata sĕ recunóscă pe principe, s'ar reduce la un singur cuvênt, anume, că Ferdinand trebue sĕ fiă *Bulgar*. Acest cuvênt însĕ cuprinde în sine o seriă de pretensiunĭ, dintre carĭ cea dintâiu este *restituirea constituţiunei din Tirnova.* Acésta va sĕ dică, că décă nu Ferdinand, atuncĭ cel puţin *prinţul Boris sĕ fiă ortodox.* Pretensiunea a doua este, ca principele sĕ ţină strîns la constituţiune; el póte sĕ se considere, ca domnitor neresponsabil şi inviolabil, care cu tóte acestea sĕ nu facă politică autocrată, şi care sĕ-şĭ conformeze mersul politicei interne şi esterne cu dorinţele poporului. Sub acésta se înţelege deplină libertate în alegerile representanţilor poporalĭ, precum şi crearea guvernelor parlamentare. Condiţiunea a treia ar fi: cererea unui representant rus la curtea din Sofia, şi în modul acesta restabilirea bunelor relaţii între Rusia şi Bulgaria.

Metropolitul Clement este firm convins, că Rusia nu se va mesteca nicĭ mai târdiu în afacerile interne ale Bulgariei sub nicĭ un pretext. Rusofilii de aicĭ însĕ sunt de părere, ca politica esternă a Bulgariei sĕ mérgă mână în mână cu politica esternă a Rusiei, căcĭ după cum cred ei, idea unei Bulgarii-marĭ, conform păcii dela San. Stefano, numai aşa se póte închipui. Acéstă Bulgariă-mare ar cuprinde în sine Macedonia, Adrianopolul, Tulcea, Nişul şi Alexinaţ-ul. Prin ducerea la îndeplinire a acestor lucrurĭ principele va deveni *Bulgar*, şi rusofilii insistă a crede, că principele va şi face aceste lucrurĭ.

Petersburg 14 August.

„Journal de St. Petersburg“ aduce următórea declaraţiă: „După-ce pressa streină încă nu a încetat de a-se ocupa cu comunicatul presupus al guvernului rus, referitor la afacerile bulgare, comunicat apărut în foile din Viena în formă de depeşă, declărăm, că: *guvernul rusesc nu a dat nicĭ un fel de comunicat de atare cuprins.*“

Londra, 14 August.

Corespondentul lui „Daily Telegraph“ din Sofia spune din isvor sigur, că semnele de bună-voinţă, pe carĭ le-a arătat Rusia faţă de Bulgaria, se vor desvĕli în curênd. Orĭ că va veni la Sofia un *agent diplomatic rus, orĭ că principele va fi recunoscut în mod oficios.*

La tot casul în politica Bulgariei se pregătesc lucrurĭ marĭ. Prim-articolul din „Fremdenblatt“ este interpretat în sensul, că Ferdinand este însciinţat prin Austria despre o apropiată recunóscere a lui din partea Rusiei.

SCIRILE DILEI.

4 (16) August.

Părintele Lucaciu din nou condamnat. Scim, că prima-óră în procesul intentat părintelui Lucaciu „pentru calumniă“ de către fisolgăbirĕul *Schmidt*, dênsul a fost condamnat la 6 lunĭ închisóre ordinară. Acusatul apelând contra sentinţei acesteia aduse de tribunalul din Sătmar, şi aducênd, ca motiv temeinic, că 'i-s'a interdis folosirea limbei române şi astfel nu s'a putut apĕra, tabla (curtea de apel) din Dobriţin a anulat sentinţa şi a ordonat a doua pertractare. Scim mai departe, că la acéstă a doua pertractare părintele Lucaciu *a fost achitat* de tribunal. Procurorul însĕ a apelat la tabla din Dobriţin, care acum de curênd a condamnat pe părintele Lucaciu la *6 lunĭ temniţă ordinară.* Foile unguresci spun, că părintele Lucaciu fiind dus înaintea tribunalului din Seghedin, ca sĕ 'i-se citéscă sentinţa, a declarat, că va apela contra ei la Curia regéscă (curtea de cassaţiă).

—o—

Scandal fără părechiă. Din *Pànciova* 'i-se scrie „*Dreptăţii*“: Protopretorul *Jablonszki* din *Panciova*, despre care se scrie prin fiţuicele guvernamentale, că e fórte înţelept şi drept, înainte de congres, cu douĕ dile, a chiămat la sine mai pe toţĭ primarii şi notarii séu ajutorii acestora din comunele cercului sĕu. Ce le va fi spus, nu scim, dér locuitorii sêrbĭ, românĭ şi slovacĭ din aceste comune încă nóptea au fost citaţĭ la câte-un scriitoraş, sĕ subscrie o de-

---

ne dovedesc strînsa subiectivitate a poetului poporal în baladele nóstre.

Aşa d. e. în frumósa baladă „Inelul şi Năframa“ (Colecţ. Alexandri), poetul poporal, adênc impresionat de jalnica sórte a celor doi amanţĭ, isbucnesce la sfîrşitul baladei în următórea esclamaţiune de mâniă:

„Tună Dómne şi trăsnesce,
Tună 'n cine despărţesce
Dulcea dragoste 'nfocată
De-un fecior şi de o fată!“

Er esemple de felul acesta, precum şi de felul tuturor manifestărilor lirice espuse mai 'nainte, se află negrăit de multe în bogata nóstră literatură poporală.

*

Cred, că prin acest mic şi modest studiu mi-a succes a arăta că în balada nóstră poporală elementul liric se esprimă într'un mod variat, distinct, atrăgĕtor şi neîntrecut. Er acest fapt este şi el o puternică dovadă despre aceea, că Românul acolo e poet mai măestru, mai genial, unde vorba este despre cele mai intime sentimente ale sale, unde decĭ póte fi cu drept cuvênt subiectiv.

Braşov, Iulie 1895.

Dornic.

claraţiune pentru cumpărarea dreptului de regalii. Unor ómenî li-s'a spus, că craiul românesc nu-i îndestulit cu ţéra ce are, ci vré să ia şi pe a nóstră, altora li-s'a pus, că merge o deputaţiune la Pesta, să se róge pentru popor, altora li-s'a spus, că cutare vré să fiă notar şi îi trebue iscălituri şi a. m. Prin astfel de apucăturî amăgitóre au înduplecat pe unii ţăranî să le subscrie o împuternicire, respective declaraţiune, că se află fericiţî în acéstă ţéră şi că protestéză contra congresului naţionalităţilor. Provĕduţî cu acéstă scrisóre, nisce lingăi slabî de ânger de prin comune au fost trimişî la Budapesta, cu scop de a zădărnici ţinerea congresului. Ţĕranii, carî au iscălit, audênd ce conţine scrisórea iscălită de ei prin amăgire, au început a protesta cu larmă şi au subscris declaraţiunî, prin carî cer hotărît ţinerea congresului şi protestéză contra apucăturilor mârşave, prin carî puternicii au abusat de numele şi încrederea lor.

—o—

Esamenele notarilor. Ministrul ung. de interne a adresat tuturor autorităţilor administrative următorul ordin în causa *esamenului notarilor* comunalî: Ca întregire la instrucţiunea dată de ministrul de interne în 5 Noemvre 1894 sub nr. 58.285 (fóia 1777. R. T.) prin acésta statoresc, că începênd cu 1 Octomvre a. c. vor servi ca întregire la esamenul notarial şi articulii de lege XXXI. din 1894 despre dreptul matrimonial; art. XXXII. din 1894 despre religiunea copiilor şi art. XXXIII din 1894 despre conducerea matriculelor de stat, precum şi tóte îndrumările date şi ce se vor da referitor la aceştî articulî vor forma obiectul esamenului notarial; mai departe, că dela amintitul termin (1 Octomvre) inspectorul matricular va trebui să asiste în comisiunea esaminătóre a candidatilor de notarî în tóte acele comitate, peste carî 'i-se estinde dreptul de inspecţiune.

—o—

Circulara lui Schlauch. Foile ungurescî aduc scirea, că pastorala cardinalului episcop Schlauch este deja sub pressă şi că are să iésă în curênd. Mai spun, că ea, ce-i drept, nu-i ca a lui Samassa, deja publicată, dér nicî nu-i chiar tocmai în spiritul ostil, în care Schlauch s'a fost pronunţat cu ocasiunea conferenţei episcopescî. Cardinalul, spun foile maghiare, a sciut face deosebire între lupta susţinută contra unor proiecte, şi între ţinuta ce trebue să o observeze faţă de o lege sancţionată prin Majestatea Sa. Pastorala încolo este un elaborat scientific şi constă din mai multe părţî. Partea primă se ocupă cu reformele mai mult numai în general; celelalte părţî ale circularei se ocupă mai în detail cu agendele, pe carî vor avé să le observe preoţii diecesei catolice Oradane faţă cu nouĕle legî.

—o—

Aniversarea a 65 a nascerii Majestăţii Sale *Francisc Iosif* va fi în 18 August. Bánffy va da în calitatea de ministru-preşedinte un prând de galà, invitările sunt deja împărţite.

—o—

Purtătorî de matricule, după cum spun foile ungurescî, sunt numiţî din partea ministrului unguresc de interne şi ómenî de aceia, carî nu vor puté ocupa *în curênd* acest post. Aşa este numit, de esemplu, un Kovács Dezső, care va fi reţinut dela ocuparea *la timp* a noului său post prin simplul fapt, că — este mort! Mai norocos a fost ministrul în alegerea lui Ivanovits Isidor, căcî acesta, deşi nu-şî va puté ocupa postul său tocmai la 1 Octomvre, amĕsurat poruncei ministeriale, dér cel puţin este *scusabil* prin faptul, că — *se află în temniţă*, de unde e împiedecat a ocupa la timp onorificul post, cu care ministrul l'a distins.

—o—

Din Odessa se depeşéză, că acolo s'au făcut multe deţinerî socialiste. In una din nopţile trecute au fost arestaţî 70 de indivizî. Peste tot au fost deţinute 700 persóne. Restauraterul Medevedev, în ale cărui localităţî îşî ţineau socialiştii adunările, s'a spânḑurat. Cei deţinuţî sunt în cea mai mare parte muncitorî şi studenţî, se află însĕ între ei şi câte-va femei şi 4 marinarî. In oraş domnesce mare agitaţiă.

—o—

O catastrofă la Kiel. O telegramă din Kiel aduce vestea, că în portul de acolo staţiona vaporul „Germania". Lucrătorii de pe el voiau să iésă la uscat după terminarea lucrărilor, d'odată însĕ s'a rupt podul cu dênşii căḑênd mai mulţî de-o sută de inşî în apă sub aparatele cele grele de fier ale podului. S'au scos mai mult de 10 cadavre şi mulţî răniţî.

—o—

Inmormêntarea unui ḑiar. Un ḑiar din Berlin a fost silit să apună din lipsa de abonenţî. Proprietarul lui a cugetat să-i dée onórea ultimă în modul următor: El a cumpĕrat un cosciug frumos, în care băgênd ultimul numĕr al ḑiarului a scris totodată pe cosciug: „Aicî repauséză 13,000 de talerî".

—o—

Musică la promenadă. Din incidentul aniversării de nascerii Majestăţii Sale va cânta musica orăşenéscă la promenadă Duminecă în 18 c. la 11 óre a. m., şi nu Lunia. Tot musica orăşenéscă va da Duminecă séra un concert în otelul „central Nr 1".

—o—

O încercare de omor în teatru. Din Constantinopol se scrie: In nóptea de 3 August n. c. se desfăşură în teatrul portului Scutari, care zace pe partea asiatică a Bosforului, o scenă sensaţională, care provocă între spectatorî o mare panică. Pe la 2 óre din nópte, pe când representaţiunea se sfîrşise şi publicul începuse a se depărta, de-odată se auḑiră fără de veste două focurî de revolver, carî urmară repede unul după altul. In curênd eşi la ivélă, că doi dintre privitorî cu numele Alexan Effendi Manpré şi Edib Bey, erau greu răniţî de glónţe de revolver. Alexan Effendi e un armean, care mai înainte a fost preot (turcesc) şi de câţî-va anî încóce e poliţist secret turcesc. Se crede, că vorba este de un atentat politic, care a fost sĕvîrşit din partea arménă. Edib Bey, un funcţionar al oficiului vamal dela Galata, care în momentul atentatului se afla în apropierea lui Alexan Effendi, se pare, că numai din întêmplare a fost lovit de glonţ. Starea amêndurora, mai ales a celui din urmă, insuflă îngrijirî. Atentatorul scăpă şi deşi se făcură imediat numĕróse arestărî, totuşî nu 'i-s'a dat încă de urmă.

Coresp. „Gaz. Trans."

Şermaş (lângă Giurgeu), Iulie 1895.

Onorată Redacţiune! In 21 Iulie n. c. se arangiase o petrecere de vară în Şermaş, în favorul şcólei şi bisericei. Nu sciu din ce motive, petrecerea a fost destul de slab cercetată. De nu era convocată tot pe aceeaşî ḑi şedinţa senatului scolastic protopopesc, petrecerea de sigur, că n'ar fi reuşit de loc.

Dintre membrii acestui senat, încă absentară fórte mulţî, deşi convocarea conţinea un program bogat şi fórte interesant, care pretindea discuţii serióse, fiind puse la ordinea ḑilei mai ales cestiunî scolastice de mare importanţă. E bătĕtor la ochî, că au lipsit tot cam de aceia carî, când e vorba de tocană papricată şi traiŭ bun, sunt cei mai activî şi mai zeloşî.

Şedinţa a decurs în ordine esemplară, presidată de d-l protop. al Giurgeului Artemiu Codarcea. Decisiunile şedinţei nu vi-le pot comunica de-ocamdată, nefiind membru, de-o parte, ér de alta, în urma unor împrejurărî neprevĕḑute, am putut asculta numai ultimul punct al programului. Se ţinea adecă *prelegerea practică din stupărit*, care a fost de tot interesantă şi instructivă, predată fiind cu multă obiectivitate şi bunăvoinţă de cătră eminentul stupar *Eliă Câmpeanu*, parochul Varvizului, care precum în ale preoţiei, aşa şi în tóte ramurile economice póte fi model preoţilor noştri din Giurgeu şi jur. O, cât de mult ar puté progresa şi Românii din acest ţinut, isolat de marea lume românéscă, décă am avé şi noi măcar câţî-va conducĕtorî bravî şi décă s'ar astruca în negura uitării indiferentismul şi egoismul, care predominéză în partea cea mai mare inteligenţa nóstră!...

Ca încheiare mai adaug şi visita neaşteptată, ce o făcu solgăbirĕul Giurgeului parochului din Şermaş, Dr. Iacob Radu. A venit adecă d-l fisolgăbirĕu, ca să se convingă personal, décă nu cumva cei ce au luat parte la şedinţă şi la petrecere ar fi periculoşî pentru „ideea de stat maghiar". După ce însĕ se conviuse, că între cei de faţă nu se află ómenî periculoşî, se depărtà, *lăsând în urma sa 2 gendarmî, carî tótă nóptea petrecură în odăile lateralî ale scólei, ba pe timpul pausei* **au avut nerruşinarea de a intra în sala de dans, unde stĕtură cu mânile pe baionete aprópe 2 óre**, apoi dispărură.

Observ, că de *vre-o 3 anî încóce abia a fost petrecere românéscă, la care să nu fi luat parte şi óspeţî neinvitaţî, vréu să ḑic haiducî ungurescî*; de aşa ceva eram sigurî şi acum, dér ca însu-şî „Măria Sa" solgăbirĕul să ne „onoreze" cu presenţa, nu ni-am adus aminte. Se veḑe, că se apropie mileniul...

uva.

Sĕlagiu, August 1895.

Petrecerea de vară, împreunată cu concert, arangiată de tinerimea română din Sĕlagiu şi Chior la 11 August n. c. în Şimleul Silvaniei, a reuşit splendid.

Mai înainte de tóte voiu spune ceva despre concert, care a întrunit atâtea puterî musicale din ai noştri, încât ar fi putut sta faţă în orî-care oraş, care figuréză ca centru cultural al unei provincii. *Săntă ḑi de libertate, Serenada, Marşul cântăreţilor* au fost esecutate cu o precisiune surprinḑĕtóre din partea corului tinerimei, dirigeat de d-l Vasile *Oros*, aşa că publicul ascultător a rĕmas uimit de frumseţa acestor cântărî.

In „Ḑiua Bună", cântată de d-l Vasile *Oros*, acompaniat pe pian de d-ra *Cornelia Maniu*, d-l Oros a dovedit, că posede un ton curat, tenor puternic, avênd şi scólă; de-asemenea d-ra Cornelia Maniu a dovedit o deosebită desteritate în manuarea pianului, „*Viorica*" a fost cântată solo de d-na Victoria *Carşai*, care cu tonul sĕu plăcut, curat şi sunător, ca şi argintul, ni-a cucerit inimele. — Declamaţiunea de d-ra Elena *Mico* şi declamaţiunea comică predată de d-l *A. Bogdan* au fost esecutate corect, cu simţul şi mimica recerută, cum a pretins spiritul pieselor declamate.

Culmea producţiunei a atins'o însĕ d-na Laura *Borbola*, care a fost ca şi un fenomen înaintea publicului nostru în arta manuărei pianului. Technica sa admirabilă a învins greutăţile cu o uşurinţă surprinḑĕtóre, aşa că între Românele nóstre eu n'am auḑit una asemenea. Internul cântării ne-a surprins când am auḑit pledarea plastică cooperênd fantasia dimpreună cu memoria deosebită (pentru că tóte piesele le-a esecutat fără întrebuinţarea notelor). In piesa „*Concert etude*" a lui Rubinstein, staccatele sigure, curate, unde se pretind loviturî de oţel şi nuansele diverse la trecerile cu mâna stângă, era interpretat fórte fidel nemuritorul autor. In „*Jocul ḑînelor* (de Haiman) era-i fermecat, improvisând prin tonurile cristal curate icóna cum eşiseră ḑînele din pescere, resfăţându-se nevinovate în jocul lor, mai cătră fine plesnind apa, jocul lor a dispărut pe încetul în pianissimo. In acésta piesă a învins cu cea mai mare uşurătate, greutăţile, ce culminau în prestissimo. „*Caprice şi fantasie*", de Mendelsohn, cu acordurile disonante, a dat o frumseţă, ce te făcea să fii sclavul simţirilor. *Fantasie română* (de Vilmers), esecutată cu o specială melancoliă, ce caracteriséză piesele române în genere, era o cunună de mărgele prestate din tonurile cristal curate. *Doinele din Transilvania, Ungaria şi Bănat* îţî străbăteau până la inimă, fiind tot atâtea giuvaere în programă. Publicul, atât cel priecepĕtor de artă, cât şi cel laic, adus în estas, a dat plăcerii sale espresiune prin aplause frenetice cerênd repeţirea pieselor, la carî cererî amabila artistă a satisfăcut, surprinḑênd publicul tot cu alte doine românescî din părţile locuite de Românî.

Inchiăm cu aceea, că în persóna d-nei Laura Borbola, ni-a dat provedinţa o artistă, care fiind deja în pragul virtuosităţii sale, suntem în drept de-a spera în scurt timp, că se va bucura de un renume frumos, deóre-ce, pe cât sciu, d-sa voiesce a-şî desvolta mai departe arta în conservatoriile de musică din Viena, cum şi din Germania. Credem, că cei chiămaţî vor grăbi a-i da sprijinul material, încât ar pofti d-sa, căcî ar fi mare perdere de-a nu sprijini asemenea talente.

După concert a urmat jocul, cu „Ardeleana", „Sêrba", „Romana" şi „Bătuta"; deóre-ce s'a început la 11 óre, a durat până la 6 óre diminéţa în cea mai mare veseliă. La jocurile de colónă erau cam 120 părechî.

Sincer.

Scirî telegrafice.

Bruxella, 16 August. (Scire oficiósă unguréscă). Contele *Apponyi* s'a pronunţat faţă cu representanţii pressei rĕspunḑênd la manifestul lui Urechiă. El a declarat, că Ungaria nicî nu va discuta pretensiunile Românilor, pe câtă vreme aceştia apeléză la ajutorul strĕinătăţii. Agitatorii Românî nu nisuesc, decât simplamente la ruperea Transilvaniei de Ungaria. *Conducĕtorii de partid românî condamnaţî nu sunt martirî, ci trădatorî de patriă.* Numai parlamentul maghiar este locul potrivit, unde să se aducă gravaminele Românilor. Ungaria nicî-odată nu va suferi, ca să se înfiinţeze un stat român între marginile ţĕrei corónei sfântului Ştefan.

Sofia 16 August. Aniversarea suirei pe tron a principelui *Ferdinand de Coburg* se sĕrbătoresce în mod strĕlucit pretutindenî.

Viena, 16 August. După o scire telegrafică sosită din Sofia, o mare mulţime de locuitorî s'au dus *la mormêntul lui Stambulow* cu mare alai. Massele fanatisate au rupt crucea de pe mormênt în bucăţî şi au sfêrticat cununile, ce erau depuse pe el. Dup'aceea, au voit să deschidă grópa spre a scóte cadavrul. Intr'aceea sosind poliţia a împrăştiat în cimiter mulţimea.

DIVERSE.

Incă o reformă. Lucru de sine înţeles, că şi aicî avem de-a face cu America, ţéra nostimadelor. Spiritul practic american şi-a împlântat ciocul şi în trebile gingaşe ale inimei. Americanii nu se prea unesc cu cugetul, că şi timpul pierdut ar aduce câte-odată óre-care profit. A face curte la o damă însémnă a pierde timp, pe care Americanii au creḑut să-l pună între anumite marginî. Astfel părinţii „Jankee"-i au fixat un termin de 6 lunî, după care curtisanul trebue să se declare, décă face curtea cu intenţiunî seriόse, orî — la cas contrar — să 'i-se dea drumul. De sigur, coconiţele nu se vor prea opune acestei legî, măcar-că e atât de riguróssă.

Ţéră pestriţă India rĕsăriténă este cea mai pestriţă ţéră în privinţa confesiunilor. Aprópe trei din patru părţî a locuitorilor (208 milióne) sunt de credinţa brahmană; 57 milióne [20%] sunt mohamedanî; 7 milióne budhiştî. Credinţa brahmană se împarte însĕ în mai multe confesiunî. Mai sunt 10 mil. de credinţa lui Zoroastru şi 17 mii Jidanî. Numĕrul creştinilor este cam 2,285.000, dintre carî sunt catolicî cam jumĕtate. Numai 168,000 sunt Europenî de nascere (dintre creştinî) ceilalţî sunt indigenî, séu de sânge mestecat. De-altmintrelea, décă e vorba de ţéră pistriţă, n'avem lipsă de-a ne duce până la India, căcî cam aceleaşî raporturî le găsim şi în monarchia nóstră.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 August 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.20
Renta de corónе ung. 4% . . .	99.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124.75
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	102.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	98.—
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	144.50
Renta de hârtie austr.	100 90
Renta de argint austr.	101 15
Rente de aur austr.	123.20
Losurĭ din 1860	155.50
Acții de ale Băncei austro ungară.	1070.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	487.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	399.60
Napoleondorĭ.	9.63
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.35
London vista	121.45
Paris vista	48.07½
Rente de corónе austr. 4%. . .	101.15
Note italiene.	45.75

Cursul pietei Brasov.

Din 16 August 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.58	Vênd.	9.60
Argint român.	Cump.	9.52	Vênd.	9.56
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.60	Vênd.	9.62
Galbenĭ	Cump.	5.64	Vênd.	5.68
Mărcĭ germane	Cump.	59.—	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	129.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.82	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Avis!

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînoi orĭ și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit și sĕ arate și posta ultimă.

Administrat. „Gaz. Trans."

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersul trenurilor
pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Trenŭ român expr.	Tren de persón.	Tren accel.				Tren de persón.	Tren accel.	Tren de persón.	Tren român expr.	Trenŭ de persón.
10 —	8.05	8 05	8.05	2 15	pl.	Viena . . .	sos.	3.—	1 55	1.55	7.20	6.25
8.30	2.15	1 55	5.45	9.15		Budapesta		5.45	7.25	7.—	1.50	8.10
11.31	4 23	3.56	9 27	11.12		Szolnok . .		2.29	5.23	3 50	11.44	4.43
2.—	5.55		11 53	12.55		P. Ladány . .		12.05	3.46	1.21	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.12	sos.	Oradea-mare .	pl.		2 26	11.04	8.43	11.32
3.58	7.15		2.16	2.20	pl.		sos.		2.19	10.44	8.38	11.17
4.38	7.43		3.03	2.50		Mezõ Telegd .			1.52	10.07	8.11	10.42
5.20	8.18		3.45	3.26		Rév			1.26	9.30	7.48	10.13
5.43			4 06			Bratca . . .				9.10		9.50
6.32	9.07		4.53	4 17		Ciucia . . .		5.40	12.47	8.31	7.08	9.19
7.16	9.37		5.32	4.50		B.-Huiedin		4.52	12.17	7.53	6.39	8.37
8.07			6.24			Ghârbău . .		2.55		6.53		7.37
8 34	10 37		6 59	5 55	sos.	Clușiu . . .	pl.	2.—	11.01	6 14	5.25	7.—
8.49			8 40	6.11	pl.		sos.	5.45	10 45		4.48	6.45
9.06			9.08	6.27		Apahida . .		5.18			4.23	6.27
10.14			10 40	7.27		Ghiriș . . .		3.53	9.23		3.—	5.21
10.32			11.25	7.50		Cucerdea . .		3.06	8.49		2.00	4.47
10.59			11 54			Uioara . . .		2.48			2.—	4.31
11 07			12.04			Vințul de sus		2.40			1.51	4.24
11.31			12.34	8.17		Aiud . . .		2.11	8 23		1.23	4.03
11.48			1.—	8 33	sos.	Teiuș . . .	pl.	1.45	8.06		12.54	3.42
12 25		11.40	1 40	8.38	pl.		sos.	1.10	7.59			2.49
12.52		11.55	2.17			Creciunel . .		12.39				2.24
1.06			2.35	9 09		Blașiu . . .		12.24	7 30			2.10
1.37			3.14			Micăsasa . .		11.48				1.38
1.52		1.—	3.34	9.42	sos.	Copșa-mică .	pl.	11.29	6 56			1.18
2.13		1.02	3 49	9.44	pl.		sos.	11.14	6 54			1.01
2.32			4.11	9.59		Mediaș . . .		10.55	6.41			12.46
3 04		1.39	4 48	10 22		Elisabetopol .		10.21	6 20			12.16
3.47		2.13	5 27	10.51		Sighișóra . .		9.42	5 53			11.39
4.09		2.28	6 10	11.12		Hașfalĕu . .		9.13	5.33			11.17
5 34		3.30	7.50	12.26		Homorod . .		7.45	4 27			10.02
6.12			8.30	12.58		Agoștonfalva .		7.03	3.53			9.22
6.41		4.16	9.03	1.15		Apața . . .		6.36	3.37			8.57
7.16			9.38	1.34		Feldióra . .		5.58	3 16			8.23
8.—		5.07	10.25	2.09	sos.	Brașov . . .	pl.	5.08	2.45			7.43
	11.—	5.14		2 19	pl.		sos.	7.01	2.18		10.26	7.01
	12.26	5 59		3.01		Timiș . . .		6.—	1 42		9.39	6.—
	1 11	6 29		3.31		Predeal . .		5 11	1.12		9.12	5.11
	8 30	11.25		9.30	sos.	Bucurescĭ . .	pl.		8.35		5.35	

Cucerdea — Oșorheiu — Regh.-săsesc.

Trenŭ mixtŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón				Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.25	8.10	3.11	8.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.41	2.36	8.31	1.18
3 14	8.51	3.52	9.40		Ludoșŭ . . .		7.03	1.58	7.43	12.32
5.07	10.27	5.26	11.11	sos.	Oșorheiu . .	pl.	5.30	12.25	5.50	10.35
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.	5.18	9.25	5.04	10 —
7.19	12.21	7.19		sos.	Regh.-săs. .	pl.	3.50	7.49	3.25	8:25

Ghirișŭ — Turda

trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ de persón.		trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ de persón.
7 33	11 —	4.—	10.19	Ghiriș	5.10	10 30	3.30	9.12
7.53	11.20	4-20	10.39	Turda	4.50	10.10	3.10	8.52

Copșa-mică — Sibiiu — Avrigŭ — Făgărașŭ

trenŭ de persón.	trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ				trenŭ mixtŭ	trenŭ de persón	trenŭ de persón.
2.20	11.34	7.10	pl.	Copșa mică .	sos.	9.34	6.20	12.35
3.57	1.03	8.59		Ocna . . .		8.11	5.12	11.01
4.19	1.25	9.15	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	4 49	10.36
4 36	1.46		pl.		sos.	7.28		8.33
6.16	3.31			Avrig . . .		6.02		6.54
8.42	6.08		sos.	Făgăraș . .	pl.	3.28		4.05

Simeria (Piski) — Hunedóra

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
6.15	11.35	4.25	10.29	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12 20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Brașov — Zĕrneștĭ

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
8.35	4.55	9.15	Brașov	7.36	1.29	8.31
10 28	6.36	10.35	Zĕrneștĭ	6.06	12.05	7.20

Mureș-Ludoș — Bistrița

4.—	9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21
7 07	1.01		Țagu-Budatelicŭ . . .		4.15
9.59	4 55		Bistrița		1.16

Arad — Timișóra

6.20	11.30	5.—	Aradŭ	10.43	3.44	10.55
7.08	12.47	6.14	Vinga	9.42	2.40	10.11
8.01	2.05	7.39	Timișóra	8.20	1.12	8.15

Careii-marĭ — Zelău

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	4.15	Careii-marĭ . .	9.06	7.—
10.17	9.18	Zelău	4.20	3.01

Sighișóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3.22	11.08	Sighișóra . . .	9.51	5.32
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadrațĭ cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.